

Miskolc, 1875. szeptember 12. – Budapest, 1961. október 15.

Kereskedőcsalád gyermeke. Elemi iskoláit és a középiskolát Miskolcon, a református főgimnáziumban és Nagybányán végezte. Érettségi után a budapesti Királyi Magyar Tudományegyetemre iratkozott be, ahol jogot hallgatott. 1899-től ügyvédjelölt, majd ügyvédi vizsgát tett le. Tanulmányainak befejezése után hosszabb tanulmányutat tett Európában. Hazatérte után Budapesten nyitott ügyvédi irodát, főként közérdekű büntetőügyekben vállalt megbízásokat. Az első világháború kitörésekor önkéntesként jelentkezett a frontra, népfölkelő századosi rangot ért el. Már egyetemi évei alatt a Magyar Hírlap parlamenti tudósítója. Hamarosan megismerkedett Vázsonyi Vilmosmal, belépett pártjába, a pártvezér belső köréhez tartozott. Első ízben 1906-ban választották meg demokrata párti programmal a nagyszőlősi választókerületben. 1910-ben a halmi kerületben jutott mandátumhoz. A világháború befejezéséig tartó képviselősége alatt szociális és sajtóügyi kérdések tárgyalásánál fejtette ki pártja álláspontját. A forradalmak utáni első választáson, 1920-ban Budapest XI. választókerületében lett nemzetgyűlési képviselő. Az Országgyűlésben sokáig az egyik jegyző, de elfoglaltsága miatt megbízatásáról lemondott. Az 1922–1925. évi ciklust kivéve minden választáson mandátumot szerzett a Horthy-korszakban Budapesten nemzeti szabadelvű (Vázsonyi-párti) programmal. A párt vezérének halála után az intézőbizottság tagja, majd a párt elnökének választották. 1908-tól a német megszállásig a fővárosi törvényhatósági bizottság tagja. 1944. március 19. után internálták. Kiszabadulását követően, 1945 februárjától részt vett a Polgári Demokrata Párt budapesti szervezésében. A párt budapesti vezetőségének tagja, majd a PDP alelnöke, 1947-ben, Szent-iványi Sándor emigrációja után elnöknek választották. 1945. február végén a Budapesti Nemzeti Bizottság tagja. 1945-től Pest-Pilis-Solt-Kiskun vármegye törvényhatósági bizottságának tagja, 1945. április 2-től Budapest képviselőjében lett tagja az Ideiglenes Nemzetgyűlésnek. 1947-ben a nagy-budapesti kerületben pótképviselő lett. 1949. március 10-én sor került a behívására. 1949. március 31-én – miután pártja fuzionált a Magyar Radikális Párttal – a Radikális Demokrata Pártszövetség társelnöke lett. A Budapesti Izraelita Községkerület és a Hitközség Számvevőszékének elnöki megbízatását is ellátta. 1950-ben ment nyugdíjba.